

În prezent, avem tendința de a ne exprima adesea nemulțumirea legată de faptul că „toți oamenii sunt materialişti”, „există multă meschinărie”, „totul se contabilizează în bani”, sau „fără bani nu faci nimic”. Prin urmare, materialismul epocii actuale nemulțumește pe mulți oameni, atât pe cei care nu au o situație materială satisfăcătoare (fiind marcați de frustrări și invidii față de persoanele ce dețin o situație materială bună sau foarte bună), cât și pe cei care au o situație financiară excelentă sau medie (care tem că alții vor să profite de banii lor, să-i escrocheze, etc.).

Vieții concrete și aspectelor ei material-financiare îi sunt contrapuse viața spirituală, religia, căutarea interioară, aspirațiile către evoluție. Mutarea centrului de greutate al vieții umane către chestiunile de ordin spiritual pare a exclude sau a minimaliza cvasitotal orice interes pentru aspectele material-financiare. Întrebarea care se pune este dacă această viziune a scindării între diferite aspecte ale vieții este corectă, justă, sau este doar o abordare relativ eronată asupra vieții?

Pentru a răspunde într-un mod acceptabil acestei întrebări, este necesar să ne întoarcem cu câteva secole în urmă, în perioada Evului Mediu. Deși multora acea epocă li se pare plină de obscurantism, violență, ciudată și retrogradă, adevărul este că atunci oamenii erau mult mai spirituali, iar religia sau o altă cale spirituală (în funcție de zona geografică) se afla la loc de cinste. Viziunea filozofică a omului medieval îl are pe Dumnezeu Tatăl (Divinul Suprem) în centru sau în vârful piramidei sistemului de valori, iar calea de a ajunge în acel vârf era un scop în sine al existenței umane. Chiar și profesiile banale, în perioada medievală, gen marinărit, cizmărie, etc., erau privite dintr-o perspectivă mai curând arhetipală, făcând apel la niște simboluri ce puteau fi regăsite în simpla artă meșteșugărească sau în îndemânarea profesională.

Alunecarea în materialism a umanității s-a produs, cel puțin în Europa, în perioada Renașterii, care a condus progresiv oamenii către abordarea unei viziuni tot mai antropocentrice, și mai centrate pe aspectele concrete ale vieții, până la situația pe care o constatăm la ora actuală. Această evoluție (unii ar spune involuție) a fost surprinsă și descrisă de scriitori și ezoteriști precum Rene Guenon sau Julius Evola, care au revalorizat semnificațiile și valorile vieții oamenilor medievali.

Ceea ce este necesar să înțelegem acum este faptul că spiritualitatea și aspectele vieții concrete (profesie, finanțe, comerț, carieră, familie, etc.) nu se contrapun, nu se exclud reciproc, ci se pot completa într-un mod armonios (dacă lucrurile sunt înțelese și aplicate corect). În

realitate, nu există nimic în viața omului care să nu aibă o anumită semnificație sau încărcătură spirituală. Dacă într-o abordare metafizică înțelegerea acestui lucru nu este prea facilă, prin intermediul astrologiei lucrurile se pot limpezi semnificativ.

Se știe că viața fiecărui om este puternic influențată de harta dispunerii planetelor în constelații astrologice în momentul nașterii. O astrogramă natală europeană (ca și cea hindusă, de altfel) descrie **întreaga** viață a omului sub forma a 12 case terestre, cu semnificații precise:

-casa I – personalitatea

-casa a II-a – situația material-financiară

-casa a III-a – comunicarea, relaționarea cu cei apropiați

-casa a IV-a – locuința, familia de origine

-casa a V-a – copii, creativitate

-casa a VI-a – sănătate, profesie

-casa a VII-a – căsătorie, viață socială

-casa a VIII-a – erotism, ocultism

-casa a IX-a – spiritualitate, călătorii lungi

-casa a X-a – carieră, politică

-casa a XI-a – prieteni

-casa a XII-a – boli cronice, izolare, misticism

În astrologie, casele a 9-a și a 12-a sunt corelate cu spiritualitatea. Ori observăm că între aceste case și restul (care, ar putea spune unii, au semnificații mai „prozaice”) nu există nici o limită, barieră sau obstacol, care să ne permită să le „separăm” radical, așa cum facem acum. Este limpede faptul că practicile noastre spirituale (rugăciuni, slujbe, meditații, ritualuri, etc.) sunt realizate pentru obținerea unor efecte benefice în multiple domenii ale vieții concrete (sănătate, situație materială, profesie, dragoste, etc.), iar, pe de altă parte, este necesară o anumită investiție materială pentru a susține viața spirituală (construcție de așezăminte spirituale, donații, activități filantropice, etc.).

Poate fi dificil, la început, să vedem latura spirituală ascunsă în orice eveniment sau situație concretă. Este un semn de relativă măiestrie să vedem în fapte aparent banale de viață simboluri și semnificații spirituale (fără a căuta mereu și exclusiv explicații psihologice, fiziologice, chimice sau fizice pentru tot ce se întâmplă). Astrologia ne poate ajuta mult în a decoda astfel, într-o manieră mai profundă, viața de zi cu zi (întâmplările semnificative de viață sunt efecte ale căror cauze sunt mișcările planetelor prin constelațiile zodiacale, și interacțiunile dintre ele). Mediumii actuali ne explică faptul că omenirea nu poate avea acces la un nivel mai înalt de tehnologie decât dacă atinge un nivel mai înalt de spiritualitate (care presupune și mai multă moralitate, responsabilitate și iubire).

Căci, după cum spunea faimosul Nostradamus – „Căile pământești urmează căile cerești”.